

ning gjældende, som jeg ofte har hørt, at mangen en Hunsbonde beklager sig over, at hans Tjenestefolk søge saadanne Smugkroer og, mange Gange uden hans Vidende, sidde der det Meste af Natten og drive Tiden hen, saaledes at de ere uskikkede til Arbeide om Dagen, hvorfor det er af Bigtighed at faae disse Smugkroer hævede, skal jeg bemærke, at de ikke kunne hæves, før man giver Udskjænkningen fri, saaledes at det er Alle bitterligt, hvor den finder Sted. Da er Controlen der ogsaa, thi i ethvert Sogn er der Folk, som nok vilde vide at controlere, at Misbrug ikke finde Sted. Jeg siger, at det, seet fra det rette Standpunkt, er i Befolkningens Interesse, at man giver denne Handel ligesaa fri, som man har givet andre Handeler.

Sylv. Jørgensen: Hvad det Første, som det ærede Medlem udtalte, angaaer, saa vilde det være rigtigt, forudsat, at Befolkningen, det vil sige, at enhver Mand især var fuldkommen i den Retning, at han kunde modstaae alle Fristelser; men det er nu desværre ikke Tilfældet, i alt Fald ikke allevegne. Hvad det Sidste angaaer, at Smugkroer nu skulde tilbeels fordærve Tjendebefolkningen, saa vil jeg blot dertil bemærke, at det kan ikke finde Sted, forsaavidt Polititilsynet i det Hele udøves paa en rigtig Maade.

J. M. Hansen: Det undrer mig at høre i den danske Rigsdag i Maret 1867, at man skal indskrænke Befolkningens Frihed, fordi den endnu ikke har Kraft til at modstaae Fristelserne. Vilde man gjøre den Betragtning gjældende, kom man til at forandre mange af vore Love.

Sylv. Jørgensen: Jeg skal dertil kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg troer, at de fleste af vore Love blive affattede netop med dette Hensyn.

Da ikke Flere begjærede Ordet, erklæredes Forespørgslen for sluttet.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, nemlig: Forespørgsel af Folketingsmændene for Odense Amts

1ste Valgkreds (Ernst), Randers Amts 2den Valgkreds (S. Ree), Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) og Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Tuxen) til Indenrigsministeren.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 1020).

Tuxen: Siden den Forespørgsel, som der nu er givet mig Leilighed til i flere ærede Medlemmers Navn at rette til den høitagtede Indenrigsminister, blev indbragt her i Thinget, er der forløbet over et halvt Aar. Meget har forandret sig i den Tid, og jeg maa for mit eget Vedkommende bemærke, at saa frist og levende, som det hele Anliggende dengang stod for mig, kan det umuligt gjøre det nu; de Forhandlinger, vi siden have ført om alle de forskjellige Lovudkast, have saaledes bevæget mig, og jeg antager ogsaa i det Hele, at dette Spørgsmaal er kommet til at træde noget tilbage. Jeg skulde maastee have frasaget denne Forespørgsel, dersom det ikke paa den ene Side var et Anliggende af stor Betydning for Hovedstaden, hvorledes dens Havn bliver indrettet, og dersom det ikke paa den anden Side var et særegent Tilfælde, idet jo Havnesager paa en ganske egen Maade ligge for hos os; Rigsdagen har ikke nogen fuld Nødvendighed derover, Communalbestyrelsen heller ikke, de ligge for Størstedelen under Havneraadet og fortere directe under Indenrigsministeren, og Indenrigsministeren har over dette Havnevesen en Magt, som jeg troer, man ikke kender paa nogen anden Sag. Til samme Tid har altsaa Ministeren her et betydeligt Ansvar, og jeg seer ikke, at man andre Steder end her paa Rigsdagen directe vil kunne komme til at forhandle med den høitagtede Indenrigsminister derom. Jeg skal altsaa, endskjøndt der er hengaaet saa lang Tid, dog tillade mig at stille Forespørgslen, men jeg skal bemærke, at det ingenlunde er min Hensigt at gennemgaae den meget vidtløftige Sag i dens Detailler; jeg skal kun fremhæve enkelte Punkter af den, navnlig de Punkter, hvorpaa det er mit Ønske at henlede den høitagtede Indenrigsministers særlige Opmærksomhed, og de Punkter, jeg kunde ønske at faae nærmere oplyste fra hans Side.